

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Contra Callippum Oratio, Hieronymo Wolfio interprete.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

audacem esse clamitant: atque in eum stuporem ueniunt, ut putent, si quē, qui semel apud uos uerba fecerit, impudentem uocarint, fore ut ipsi in omni uita boni uiri existimentur. Enimvero & propter istorum conciones multa deteriora sunt, & per eos qui iustitiam oppugnare nō dubitant, cuncta perierūt. Istis igitur patronis ascitis, cum sciant tantam in promptu esse maledicendi eis materiam, si quos conuiciū facere iuuat: tamen in contentionem descendere, & alicui maledicere nō dubitant ij, quos impunitate contētos esse oportebat. Vt autē isti audaces sint & iniurij, nemo magis in causa est quā uos ipsi. Ab oratoribus enim, quos scitis esse mercede cōductos, sciscitami, quales quicq; existimandi sint, non ipsi iudiciū facitis. Quid est autem absurdus, quā cum eos ipsos improbiſsimos ciuium existimetis, illos qui ab istis laudantur, pro bonis uiris habere? Proinde illi omnia suo arbitratu agunt, & rem publicam tantum non sub praeconem subiiciūt, & coronare quem ipsis uisum fuerit, & non coronare iubent: & suā auctoritatem plus ualere uolunt, quā decreta uestra. Ego uerō uos moneo, Iudices, ne studium & liberalitatem eorum qui sumptus facere uolunt, oratorum auaritiā subiiciatis. Alioqui docebitis omnes, à uobis mandata munera quā uilissimē administrare, & cōducere quā plurimos qui pro eis apud uos impudentissimē mentiantur.

Licentia oratorum.

ARGVMENTVM ORATIONIS
contra Callippum.

Lycon quidam Heracleota genere, Pasionis utebatur mensa. Is in Africā nauigaturus, reliquit argentum, & ut Pasio uiuens dicebat, & Apollodorus nunc dicit, iussit id Cephisiadæ reddi. Callippus autē id sibi donatum esse asserit, ut & amico, & omnium Heracleotarum procuratori. Mortuo Lycone argentum Cephisiadæ redditum est. Callippus dati damni actione instituta, persuadet Pasioni, ut rem Lysithidæ permittat. Is, Pasionē uiuente, nihil pronunciat. Eo mortuo, rursus Apollodorum in ius uocat de eo argento. Callippus: rursusq; petit, ut Lysithidem arbitrum sumat. Apollodorus arbitrum admittit, sed ad magistratum de Lysithide refert, ut iuratus pronunciet, ne sine iureiurando pronuncians Callippo gratificetur. Lysithides iuratus pronunciat, & damnat reum. Quare Apollodorus ab arbitro ad iudiciū appellat.

* De Phociv, ut ait: nihil facit ad sensum.

DEMOSTHENIS CONTRA

CALLIPPVM ORATIO,
Hieronymo Vuolfio interprete.

Non est res ulla molestior, Iudices, quā cum uir autoritate præditus & eloquēs, mentiri audet, & testibus abundat. Tum enim reis necesse est, non de re tantum dicere, sed de ipso etiam aduersario: propter auctoritatem ei fidem nō esse adhibendam. Nam si hunc morem receperitis, ut eloquentibus & auctoritate præditis plus fidei habeatis, quā imbecillioribus: is mos in uestram ipsorum perniciem cedit. Oro igitur uos, ut si quod unquam negocium ipsum per se diiudicastis, animis in neutram partem propensi, nec reorū, nec accusatorum, sed ipsam iustitiā intuētes: ut nūc etiam ita pronuncietis. Rem autē ab initio uobis narrabo. Lycon Heracleota, Iudices, is de quo etiam iste loquitur, mensa patris mei utebatur, ut & alij mercatores, hospes Aristonoi Decellensis & Archibiadæ Lamprēsis, homo

Non aduersarij auctoritatē, sed rem ipsam spectandam.

Narratio. Lyconis mandatum.

sobrius. Is nauigaturus in Libyā, rationibus cum patre meo subductis coram Archibiade & Phrasio: argentum quod relinquebat, ei mandat (fuit autem id sedecim minæ, & quadraginta drachmæ, ut ego uobis quàm accuratissimè ostendam) Cephisiadæ reddendum, dicens, socium suum esse Cephisiadem illum, ac Scyri habitare: sed in præsentia propter aliam negociationem abesse. Mandat etiam Archebiadæ & Phrasio, ut eum patri meo monstrarēt, & commendarent, cum peregrè rediisset. Solēt autem omnes mēsarij, si quis homo priuatus argentum deponit, quod alicui reddi iubet, scribere primum nomen depositoris, & argenti summam: deinde adscribere, cui reddendū sit. Quod si faciem norunt hominis cui argentum reddendum est, id tantum faciunt, ut scribant cui sit reddendum. Sin ignorant, insuper eius etiam nomen adiiciunt, qui commendaturus est, & ostensurus hominem cui argentum est numerandum. Cū uerò Lycon ea fortuna usus esset, ut statim post abitum, circa sinum Argolicū, & merces eius à piraticis nauibus exceptæ, Argos uerberentur, & ipse sagitta ictus occideret: Callippus iste statim ad mensam uenit, rogitans Lyconem Heracleotā an nosset? Respōdente Phormione hoc, se nosse, Nunquid uobis etiam usus est? Ita, inquit, Phormio. Sed cur interrogas? cur? Ego, inquit, tibi dicam. Ille obiit, ego uerò procurator sum Heracleotarum omnium. Peto autem ut mihi ostendas tabulas, ut sciam nunquid argenti reliquerit. Necessē enim mihi est omniū Heracleotarum curam habere. Quo audito, Iudices, Phormio, statim uestigio ostendit. Ostensa tabula, solus ipse eam legit, & nemo alius: cumq; uidisset in ea scriptum, Lycon Heracleota M. D C. XL. Cephisiadæ reddendas: Archebiades Lamprensis ostendit Cephisiadem: tacitus abiit, & amplius quinq; mensibus nullum uerbum fecit. Cum autem Cephisiades aduenisset, atq; ad mensam accederet, & pecuniam postularet, & Archebiades & Phrasius adessent, quos Lycon patri commendarat, & Cephisiadem, cum uenisset, patri ostēdere iusserat, qui nā esset: presentib. etiā alijs, annumeratas ei sedecim minas et quadraginta drachmas, reddidit Phormio hic. Hæc uerè à me dici ut appareat, harum rerum omnium testimonia uobis legentur. TESTIMONIA. Me uerè omnia dixisse apud uos, Iudices, è testimonijs audiuiſtis. Congressus autē longo tempore post cum patre meo Callippus iste in urbe, rogat, num iam aduenisset Cephisiades, cui inscriptum esset reddendum argentum à Lycone relicū. Respondente patre, opinari se: sed si in Piræeum descendere uellet, certum sciturum. Nosti igitur, inquit, Pasio, quid te rogem? (atq; ita me dñ deq; omnes amēt, non mentiar quicquam apud uos, Iudices, sed quæ à patre audiui, narrabo uobis) Licet tibi esse in me benefico, sine ullo tuo detrimento. Sum procurator Heracleotarum. Malis autem, ut opinor ego, me accipere argentū, quàm inquilinum hominem, & Scyri habitantem, & nihili. Tale autē quiddam accidit. Lycon & orbuse est, & nullum hæredem domi reliquit, ut ego audio. Præterea, ut Argos perductus est uulneratus, procuratori Heracleotarum Argiuo, pecuniam secum allatam dedit. In ea sum igitur & ego sententia, ut quæ hic reliquit, mihi reddi oportere censeam: idq; mihi meritò reddendum censeo. Tu igitur, si fortè nondum recepit, dic me eam pecuniam mihi uendi care,

Argentariorū
diligentia.

Lyconis interitus.

Callippi percontatio & mora.

Pecunia Cephisiadæ reddita.

Callippi machinatio de re trahenda ad se pecunia.

care, ubi uenerit Cephisiades. Sin recepit, dic me testibus adductis petiisse, ut in mediū proferret, uel pecunia, uel is qui eā redegisset: & si quid uelit auferre, id procuratori mihi esse erepturū. Quod cū dixisset: Ego, inquit pater, Callippe, gratificari tibi cupio (in sanirem em, nisi cuperem) sic tamen, ne uel existimatio mea minuatur, uel ex ista re mihi quicquam periculi sit: ac dicere ista ad Archebiadem & Aristonou, atq; adeo ad ipsum Cephisiadem, mea nihil interest. Verū si oratione mea nō mouebuntur, ut ista faciant: tute iam cum eis agito. Securus, inquit iste, esto Pasio. Si uolueris tu, coges eos hæc facere. Quæ igitur iste cum patre meo, pater autem cum Archebiade & Cephisiade, istius rogatu, & in istius gratiam differuit: hæc sunt, è quibus hæc actio paulatim conflata est. Quæ me de patre audiuisse, isti sanctissimum dare iusiurandum uolui. Iste aut, qui sibi fidē à uobis haberi postulat, ut uera dicēti, triennio interiecto, ex quo pater primū cū Archebiade, & alijs Cephisiadæ familiaribus egerat, nō responderant, se Callippi uerbis nihil moueri: quū animaduertit iam infirmum esse patrem, & uix in urbem ascendere, & ab oculo destitui: actionē contra eum instituit, non ita me diu ament, de argento, sed de damno dato, conquirens sibi damnum ab eo datum, qui argentum Cephisiadæ reddidisset ab Heracleota Lycone relictum: cum promississet, se id absq; ipso non redditurum. Iudicium adeptus, apud arbitrum actionem sustulit, & ab eo postulauit, ut rem deferret ad Lysithidem, Isocratis & Apharei sodalem, patris mei familiarem. Cum pater id fecisset: quamdiu uixit pater, quanquam isti familiaris esset, Lysithides non quicquam in nos delinquere ausus fuit. Et tamen quidam istius familiares ita sunt impudentes, ut testificari ausi fuerint, Callippum patri meo iusiurandū detulisse, sed patrē apud Lysithidem iurare noluisse: scēp uobis persuasuros autumāt, Lysithidem Callippi familiarem, non commissurum fuisse, ut patrem meum statim condemnaret, si pater meus ipse sibi per se fieri iudex noluisse. Me autē uera loqui, istos mentiri, primū uobis hoc ipsum argumento sit, quod futurum fuisset, ut eum Lysithides condemnaret, & ego nunc iudicio unde ui, non pecuniario reus essem. Quod ut constet, ego uobis eos qui subinde in congressibus cum isto, patri affuerunt, apud Lysithidem factis, testes producam. TESTES. Eum igitur, quasi tum patri meo iusiurandum detulerit, nunc in eum defunctum facile mentiri, & familiares suos falsum in me dicturos testimoniū, facile producere: tum ex argumentis, tum ex hoc testimonio facile à uobis intelligitur. Me autem pro patre iusiurandum ei dare uoluisse, quemadmodum lex iubet, si quis defunctum accusans, cum hærede agat: non uideri mihi uel promississe patrem, se isti redditurum argentum quod Lycon reliquerit, uel commendatum istum patri à Lycone: Phormionem item dixisse, se omnino rationem subduxisse cum Lycone ipsum, & in mandatis accepisse, ut Cephisiadæ argentum redderet: Cephisiadem aut sibi ab Archebiade esse demonstratū, & cum Callippus primū ad mensam accelsisset, Lyconē obijisse dicens, & ipse literas uidere uellet, quid uel argenti hospes reliquisset, ostendisse se: istum autem inspectis literis, cum uidisset, scriptum esse ut Cephisiadæ redderetur, tacitē abijisse, nullam neq; controuersiam mouentem, neq; quicquam contradicentem de argento uti constet: harum rerum testimonia utraq; & lex recitabuntur. TESTIMONIA.

LEX.

Responsum
Pasionis.

Accusatio.

Controuersia
Lysithidæ
permisissæ.

Lyconem non
usum esse fami-
liaritate Cal-
lippi, ac pro-
inde nihil ei le-
gasse.

I Coniectura.

II Coniectura.

III Coniectura.

IIII Coniectura.

Refutatio. Pa-
ssioni nihil fu-
isse lucri ē Ly-
conis pecunia.

LEX. Vobis porrò ostendā, Iudices, Lyconem Callippo non esse usum. Arbitror enim id quoque contra istius insolentiam mihi aliquid commodaturum, asserentis, argentum illud à Lycone sibi dono datum esse. Is enim quadraginta minis in Thraciā Megaclicide Eleusinio & Thrasyllo fratri eius mutuo datis, cum eò nauigandi consilium illi mutassent, & periculum adire nollent: conqueustus de Megaclicide nescio quid propter usuras ut deceptus, discordabat cum eo, & litigabat, mutuum recepturus. Cum autem de tanta pecuniā multum & sepe laboraretur: Callippum sibi Lycon nunquā usquam aduocauit, sed Archebiadem, & Archebiadē amicos, & qui eos in concordiam redegit, Archebiades fuit. Ac me uera dicere ut cōstet, uobis ipsum Megaclicidem testem producā. TESTIMONIUM. Adeò familiariter, Iudices, Lycon Callippo est usus, ut eum neque ad res suas accerferet, neque apud eum unquam diuerteret, atque istuc ipsum solum familiares istius testificari ausi non fuerūt, diuersatum apud istum esse illum: satis gnari, se statim per seruorum quæstiones conuictum iri, si quid tale mentirentur. Dicam autem uobis etiam argumentum tantū, ut ex eo, mea quidem opinione, perspecturi sitis istum mentitum esse omnia. Lyconi, Iudices, etiamsi istum quoque complecteretur, & familiaris eius esset, ut iste asserit, ei que si quid sibi accidisset, argentū dono dare uellet, nunquid commodius fuisset, argentum rectā apud Callippum relinquere, quod incolumis reuersus rectē & iustē recepturus fuit, ut & ab amico & procuratore suo: sin quid ipsi accidisset, statim ei datum uoluisset, quam in mensa relinquere? Ego quidem illud & iustius & magnificentius existimo. Iam constat eum nihil horum fecisse, (proinde & hæc uobis argumēta sint) sed Cephisiadæ & inscripsisse, & reddi iussisse. Illud etiam considerate, Iudices, Callippum fuisse ciuem nostrū, ijs pollentem opibus, ut utrumque & malē & bene facere posset: Cephisiadem autē & inquilinū, & inopem. Quare pater minimē cōtra ius & æquū illi fauere, quā isti præstare quod æquū esset, maluisset. At hercule dicet fortasse patrem meū priuatim aliquid de argēto emolumentī percepisse, propterea quod animo in illum quā in se fuisse propensiore. Itāne uerò primum à quo duplo maiore quā id lucellum erat, affici damno posset, ei faciebat iniuriā? Deinde in eo sordidus, & turpis lucri cupidus erat: in tributis & muneribus publicis, & largitionibus non item? cum hospiti nemini faceret iniuriā, Callippo faciebat? cum ei, ut ait, iusiurandum detulerit tanquam bono uiro, & nullum dicturo mendacium: nūc tanquam de improbo & deposita interuertente uerba facit? Nonne uerò cum nec iurare uellet, ut iste dicit, neque pecuniā redderet, statim damnatus esset? Cui uerisimilia fiant ista, Iudices? Ego quidem nemini opinor. Itāne Archibiades eò uenit improbitatis, ut in Callippum & popularem suū, & in republica uersantē, & nō priuatum hominem, testimoniū dicat: & nos uerum loqui asserat, istum autē mentiri: præsertim cum sciat, si iste falsi testimoniū reum facere, & nihil aliud nisi sacramēto adigere uoluerit: necesse sibi fore id dare iusiurandū quod iste iusserit. Deinde ut Cephisiades argentū habeat, homo inquilinus, aut Phormio, quē iste aliquid de argēto accepisse dicit: uobis persuadebitur, peieraturū Archebiadem? Minimē id quidem cōsentaneū est, Iudices. Neque enim ullius improbitatis condemnandus est uel Archibiades, uel parens noster. Multis enim experimentis

experimētis edocti estis, eum laudis & gloriæ fuisse appetentio-
rem, q̃ ut ali- Arbitrium.
quid improbū & flagitiosum studio sibi haberet. neq; erga Callippū ita affe-
ctum, ut eum ulla per cōtemptū iniuriā affecisset. neq; enim tam tenues eius
opes mihi esse uidentur, ut facile contemni possit: qui tantū ualet, ut anno su-
periore hac actione contra me instituta, cum à me postulasset, ut arbitrium
Lysithidæ deferrem: ego quanquā contemptus ab eo, in ea re mihi rectē con-
suluerim. Ex legū enim præscripto detuli, & retuli ad magistratum. Iste uerò
arbitro legū autoritate designato persuasit, ut iniuratus arbitraretur: me te-
stificante, ut ex præscripto legum iuratus pronunciaret: ut apud uos dicere
posset, etiam Lysithidem uirum bonū & honestum de causa pronunciaſſe.
Lysithides enim, Iudices, dum pater uiuebat, & sine iureiurando, & cum iu-
reiurando illum fortasse nō offendisset, quem magnificiebat. Me uerò, sine
iureiurando parui faciebat. Cum iureiurando autē fortasse non offendisset,
suapte causa. Quapropter iniuratus pronunciauit. Hæc etiā uerē à me dici, ē
testibus qui interfuerunt, cognoscetis. **TESTES.** Quid igitur contra &
leges, & æquitatem perficere Callippus possit, Iudices, ē testimonio audistis.
Oro autem uos & mea & patris causa, ut memores, me uobis omniū eorum Peroratio.
quæ dixi, & testes, & argumēta, & leges, & probationes exhibuisse: et osten-
disse istum, cum ei liceret, si quid iuris in id argentum haberet, à Cephesiade
petere, qui se & recepisse argentum illud, & habere fatetur, præsertim satisfa-
ctione à uobis nihilominus accepta, non tamen petere, gnarum, non penes
nos esse argentum: ut me absoluatis. Quod si feceritis, primū iustē ex legū
autoritate pronunciabitis, deinde ut & uestra & patris mei dignitas postu-
lat. Nam ego uobis omnes meas fortunas cedere malle, quā per iniuriā
& calumniam quicquam dependere.

ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS
Nicostratum, de Arethusij mancipijs.

A Pollodorus Arethesium falsæ citationis reum fecit & peregit. Cum enim Arethusius talentum ærario
deberet, idq; soluere nō posset, describit Apollodorus seruos, ut qui Arethusij non essent, sed eos ut suos,
& ad illum nihil attinentes sibi uendicat. Propterea commemorat orator, quanta passus ab Arethufio sit Apol-
lodorus, ne uideatur malignitate naturæ, sed ultione iniuriarum hæc agere.

DEMOSTHENIS ADVERSVS NICO-
STRATVM, DE DESCRIPTIONE MANCIPIORVM
Arethusij Oratio, Hieronymo Vuolfio interprete.

Nullo calumniandi studio, sed per istos iniurijs & contu- Aduersariorū
iniurijs se exa-
cerbatum esse
queritur.
melijs affectū, & ulciscendos eos esse existimantem, descri-
ptionē hanc instituisse. maximo uobis argumento sit, Iudi-
ces, & paruitas descriptionis, & per meipsum facta descri-
ptio. Neq; enim, si calumniari uoluissē, mancipia quatuor
minarū cum dimidia descripsissem, quanti ea æstimauit ipse
aduersarius, & ipse de mille drachmis, & de eo ne quis unquā mihi subscribe-
ret, periclitarer. Neq; etiā usq; adeò uel inops, uel amicorū præsidijs destitu-
tus sum, ut qui ea describeret, neminē inuenire potuissem. Sed quia nihil in
Y rebus